

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 34Ek/158/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118215751
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Bomborová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2019:6118215751.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, 824 96 Bratislava - Staré Mesto, IČO: 35 792 752, v konaní právne zast. Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, proti povinným: 1/ E. A., nar. XX.XX.XXXX, 2/ Q. A., nar. XX.XX.XXXX, obaja bytom M. R. Z. XXX/XX, XXX XX G. M. nad Z., v konaní zast. spoločným zástupcom Združenie na ochranu práv občana - AVES, so sídlom Jána Poničana 9, 841 07 Bratislava, IČO: 50 252 151, vedenej súdnou exekútkou, JUDr. Evou Šteinerovou, so sídlom Lipová 7, 915 01 Nové Mesto nad Váhom, pod sp. zn. 171EX 185/18, o vymoženie 2 180,36 Eur s príslušenstvom, o návrhu povinných 1/ a 2/ na zastavenie exekúcie, o sťažnosti povinných 1/, 2/ voči uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica vydaného vyšším súdnym úradníkom, sp. zn. 34Ek/158/2018 zo dňa 04.02.2019, takto

rozhodol:

I. Súd sťažnosť povinných 1/ a 2/ **z a m i e t a**.

II. Súd oprávnenému **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov právneho zastúpenia v konaní o sťažnosti voči povinným 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne vo výške 66,54 Eur, ktoré budú vymáhané na základe dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie.

o d ô v o d n e n i e :

1/ Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným tunajšiemu súdu dňa 22.01.2018 domáhal od povinných vymoženiu pohľadávky vo výške 2 180,36 Eur na základe exekučného titulu - rozhodcovského rozsudku vydaného Slovenským arbitrážnym súdom, zriadeným Asociáciou Slovenských arbitrážnych súdov, z.z.p.o, so sídlom Križna 56, 821 08 Bratislava, sp. zn. 776/07/15 zo dňa 09.03.2016. Vykonaním exekúcie súd poveril súdnu exekútku, JUDr. Evu Šteinerovú, so sídlom Lipová 7, 915 01 Nové Mesto nad Váhom, ktorá ju vedie pod sp. zn. 171EX 185/18.

2/ Vyšší súdny úradník vydal dňa 04.02.2019 rozhodnutie, ktorým návrh povinných na zastavenie exekúcie zamietol (výrok I.), oprávnenému priznal nárok na náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 131,65 Eur, (výrok II.) a povinným 1/ a 2/ nárok na náhradu trov právneho zastúpenia nepriznal (výrok III.). Povinní v návrhu na zastavenie exekúcie namietali najmä neplatnosť rozhodcovskej zmluvy, ktorú s oprávneným uzavreli na osobitnej listine v rovnaký deň ako zmluvu o úvere, teda dňa 04.04.2013 bola navrhnutá vopred a predstavovala formulovanú štandardnú zmluvu, ktorej podstatu nemohli povinní ako spotrebiteľia reálne ovplyvniť. Individuálne dohodnutou sa nestala len tým, že spotrebiteľ mal v úzkej časovej lehote hneď po jej podpise právo od tejto zmluvy odstúpiť. Keďže nebola individuálne dojednaná so spotrebiteľom, nemôže byť považovaná za platne uzavretú. Je nekalou podmienkou a musí byť postihnutá sankciou absolútnej neplatnosti v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka v platnom a účinnom v rozhodnom období. Neplatnosť rozhodcovskej zmluvy tak znamená, že rozhodcovský rozsudok v prerokúvanej veci bol vydaný orgánom, ktorý na to nemal oprávnenie (právomoc) a predmetný rozhodcovský rozsudok zo dňa 09.03.2016 (exekučný titul), vydaný ustanoveným rozhodcom, ktorý vyvodil svoju právomoc na konanie a rozhodnutie na základe neplatnej

rozhodcovskej zmluvy zo dňa 04.04.2013, je nulitným právnym aktom a nemožno ho považovať za spôsobilý exekučný titul podľa ustanovenia § 45 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku. K bodu 7. rozhodcovskej zmluvy, na základe ktorého mali povinní právo od zmluvy jednostranne odstúpiť, uviedli, že od zmluvy možno odstúpiť len v prípade, že je platná. Povinní ďalej namietali platnosť dohody o úrokoch, uzavretie zmluvy o spotrebnom úvere a doručovanie oznámenia o zosplatnení úveru.

3/ Oprávnený navrhoval zamietnuť návrh povinných na zastavenie exekúcie ako nedôvodný. Uviedol, že v rámci exekučného konania možno preskúmať okolnosti ktoré nastali po vzniku exekučného titulu a nie okolnosti, ktoré existovali pred jeho vznikom, spočívajúce napríklad v podobe riešenia otázky ktorá sa týka záväzkového vzťahu, zmluvných podmienok a podobne. Okolnosti, ktoré nastali pred vznikom exekučného titulu mali povinní možnosť uplatniť v základnom konaní zákonom stanoveným spôsobom. K samotnej rozhodcovskej zmluve uviedol, že neobsahuje žiadnu neprijateľnú podmienku a ani ňou sama nie je. Zmluva neobsahuje povinnosť postupovať výlučne prostredníctvom rozhodcovského konania v prípade vzniku sporov či nárokov medzi stranami. Rozhodcovská zmluva nikdy nebola podmienkou uzavretia zmluvy o úvere a povinný mohol nepristúpiť na jej uzavretie. Spotrebiteľovi umožňovala odmietnuť ju, či následným úkonom túto jednostranne zrušiť.

4/ Po preskúmaní návrhu povinných na zastavenie exekúcie, vyjadrenia oprávneného a príloh, ktoré účastníci spolu s ich podaniami predložili, vyšší súdny úradník za použitia ustanovení § 61k ods. 1, 2 a 5, § 61l ods. 3 Exekučného poriadku uviedol, že v prípade, ak je exekučným titulom v návrhu na vykonanie exekúcie rozhodcovský rozsudok, je exekučný súd oprávnený skúmať, či spotrebiteľská rozhodcovská zmluva spĺňa podmienky podľa osobitných predpisov, či rozhodcovské rozhodnutie v spotrebiteľskom spore bolo vydané rozhodcom, ktorý bol v čase spotrebiteľského rozhodcovského konania zapísaný v zozname rozhodcov oprávnených rozhodovať spotrebiteľské spory, či rozhodcovské rozhodnutie v spotrebiteľskom spore bolo vydané stálym rozhodcovským súdom, ktorý v čase spotrebiteľského rozhodcovského konania mal povolenie rozhodovať spotrebiteľské spory a tiež, či rozhodcovské rozhodnutie spĺňa náležitosti podľa osobitného predpisu a je vykonateľné. Súd návrh oprávneného na vykonanie exekúcie už preskúmal v rozsahu aký mu na to stanovuje zákon, a dospel k záveru, že všetky zákonom stanovené podmienky exekučný titul spĺňal. Po opätovnom preskúmaní rozhodcovskej zmluvy na základe návrhu povinných vyšší súdny úradník konštatoval, že táto spĺňa všetky zákonom stanovené podmienky. Rozhodcovská zmluva predstavuje individuálne dojednanú zmluvu, ktorú povinní mohli ale nemuseli uzavrieť. Jasne uvádza, že jej uzavretie nie je podmienkou uzavretia zmluvy o úvere, čo znamená, že povinní si mohli sami zvoliť či túto rozhodcovskú zmluvu podpíšu alebo nie. Nakoľko priamo na rozhodcovskej zmluve bolo uvedené, že ide o zmluvu ktorú môžu a nemusia uzatvoriť, nakoľko jej uzavretie nie je podmienkou uzavretia zmluvy o úvere, mohli ju jednostranným úkonom - nepodpísaním, vylúčiť zo vzájomných práv a povinností ktoré medzi povinnými a oprávneným vznikli. Tvrdenie povinného, že rozhodcovská zmluva vylučuje možnosť riešenia sporov pred všeobecnými súdmi SR je nepravdivé, nakoľko rozhodcovská zmluva definuje rozhodcovské súdy ako alternatívne riešenie, avšak umožňuje spory a nároky medzi stranami riešiť aj prostredníctvom všeobecných súdov, pričom výber jednej z alternatív spočíva na žalobcovi. Rozhodcovská zmluva tiež obsahuje ustanovenia, ktoré umožňujú spotrebiteľovi (povinnému) odstúpiť od rozhodcovskej zmluvy jednostranným právnym úkonom v písomnej forme. Na základe uvedeného má súd za to, že rozhodcovská doložka bola uzavretá platne, nepredstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku a ide o individuálne dojednanú zmluvu, s ktorej uzavretím povinní dobrovoľne súhlasili. Právomoc Slovenského arbitrážneho súdu, zriadeného Asociáciou Slovenských arbitrážnych súdov, z.z.p.o., ktorý exekučný titul vydal, mal podľa vyššieho súdneho úradníka právomoc v danej veci konať. Slovenský arbitrážny súd zriadený Slovak arbitration court, s. r. o., ktorý je v rozhodcovskej zmluve uvedený ako jedna z alternatív rozhodcovských súdov, po 31.12.2014 stratil oprávnenie rozhodovať spotrebiteľské spory, pričom jeho nástupníckym súdom sa stal Slovenský arbitrážny súd, zriadený asociáciou arbitrážnych súdov, z.z.p.o., so sídlom Krížna 56, 821 08 Bratislava a teda na základe tejto skutočnosti, uznal exekučný súd právomoc rozhodcovského súdu rozhodovať predmetný spor. Súd tiež posudzoval, či v čase rozhodcovského konania, rozhodoval spor rozhodca oprávnený rozhodovať spotrebiteľské spory. Rozhodcovský rozsudok (exekučný titul) vydal rozhodca JUDr. Róbert Šimko, ktorému bolo udelené oprávnenie rozhodovať spotrebiteľské spory pre Slovenský arbitrážny súd, zriadený asociáciou arbitrážnych súdov, z.z.p.o. dňa 20.02.2015, pričom rozhodnutie (exekučný titul) bol vydaný dňa 09.03.2016 a teda v čase po udelení oprávnenia na rozhodovanie spotrebiteľských sporov. Na základe vyššie uvedeného má súd za to, že v rozhodcovskom konaní rozhodoval súd, ktorý mal právomoc a rozhodnutie vydal rozhodca v tom čase oprávnený rozhodovať spotrebiteľské spory. Nakoľko došlo k uzavretiu platnej rozhodcovskej doložky, bolo možné

iniciovat' rozhodcovské konanie. Rozhodcovský rozsudok, ktorý vydal rozhodcovský súd na základe žaloby podanej oprávneným bol vydaný na základe platne uzavretej rozhodcovskej doložky zo dňa 04.04.2013 a je možné považovať tento rozhodcovský rozsudok za exekučný titul, ktorý spĺňa všetky zákonom stanovené podmienky a je teda možné na jeho podklade viesť exekúciu. Tvrdenia povinných, ktoré sa týkajú platnosti dohody o úrokoch ako časti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, rôznych údajov v úverovej zmluve a to najmä rôznou výškou RPMN uvedenou v návrhu zmluvy o revolvingovom úvere a následne v oznámení o schválení úveru dlžníkovi, vyplatenie inej sumy úveru než aká bola dojednaná v zmluve o úvere a doručovanie oznámenia o zosplatnení úveru, predstavujú irelevantné skutočnosti, ktoré nemajú vplyv na posudzovanie návrhu na zastavenie exekúcie. Týmito skutočnosťami spochybňujú povinní platné uzavretie Zmluvy o revolvingovom úvere, avšak tieto skutočnosti si mohli a mali uplatniť už v základnom konaní, ktorým bolo rozhodcovské konanie. Povinní mali právo využiť napríklad inštitút žalobnej odpovede v rozhodcovskom konaní, podať návrh na zrušenie rozhodcovského rozsudku alebo podať žalobu o určenie neplatnosti spotrebiteľskej zmluvy, avšak toto právo nevyužili. Exekučný súd nie je oprávnený rozhodovať o neplatnosti zmluvy o úvere, ktorá bola uzavretá v čase pred vydaním exekučného titulu, nakoľko v rámci exekučného konania je možné preskúmať len okolnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu. Exekučný súd nie je oprávnený procesne zasahovať do konania, ktoré predchádzalo vzniku exekučného titulu. Preto návrh povinných na zastavenie exekúcie podľa ustanovenia § 611 ods. 3 Exekučného poriadku v celom rozsahu zamietol.

5/ Proti rozhodnutiu bola v zákonom stanovenej lehote podaná sťažnosť povinných 1/ a 2/. Uviedli, že v obdobnej exekučnej veci vedenej na Okresnom súde Nové Mesto nad Váhom (Trenčín) pod sp. zn. 5Er/1/2017 (4Er/184/2016-17) si oprávnený voči nim tiež uplatnil nárok z inej obdobnej úverovej zmluvy, ktorý mu bol priznaný rozhodcovským rozsudkom sp. zn. 777/07/15 vydaný Slovenským arbitrážnym súdom, zriadeným Asociáciou Slovenských arbitrážnych súdov, z.z.p.o., so sídlom Krížna 56, Bratislava, dňa 09.03.2016. Predmetom rozhodcovského konania bol nárok oprávneného vyplývajúci zo zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500023639 zo dňa 04.04.2013. Rozhodcovský súd založil svoju právomoc vo veci konať na základe rozhodcovských zmlúv, obidve č. 8500023639 zo dňa 04.04.2013. Zmluvy o revolvingovom úvere a rozhodcovské zmluvy č. 8500023637, ktoré sú predmetom v danej exekučnej veci na tunajšom súde, ako aj Zmluvy o revolvingovom úvere a rozhodcovské zmluvy č. 8500023639, ktoré boli predmetom exekučného konania na Okresnom súde Nové Mesto nad Váhom boli uzatvorené v ten istý deň a v rovnaký čas, t.j. dňa 04.04.2013. Okresný súd Nové Mesto nad Váhom (Trenčín) v obdobnej veci žiadosť súdneho exekútora JUDr. Patrícia Baďuru o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením, č.k. 5Er/1/2017-19 (4Er/184/2016-17) zo dňa 18.04.2018 zamietol a uznesením č.k. 5Er/1/2017-24 zo dňa 13.06.2018 exekučné konanie zastavil. Súd dospel k názoru, že rozhodcovská zmluva napĺňa všetky predpoklady jej neprijateľnosti, a teda v súlade s § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka jej absolútnej neplatnosti, a preto nemôže byť na podklade takejto zmluvy vydaný rozhodcovský rozsudok spôsobilým exekučným titulom. Oprávnený voči predmetnému uzneseniu (č.k. 5Er/1/2017-19) nepodal odvolanie, s obsahom uznesenia sa stotožnil a uznesenie tak nadobudlo právoplatnosť dňa 16.05.2018. Aj v danej exekučnej veci vedenej na Okresnom súde Banská Bystrica je exekúcia vedená na základe identicky totožného (okrem čísla zmluvy) rozhodcovského rozsudku, ktorého podkladom vydania boli identicky totožné (okrem čísla zmlúv) rozhodcovské zmluvy, vrátane bodu 5. rozhodcovských zmlúv. Z vyššie uvedeného tak vyplýva, že povinní v ten istý deň (04.04.2013) uzavreli dve obsahovo identické zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500023637 a č. 8500023639 a každý povinný po 2 rozhodcovské zmluvy č. 8500023637 a č. 8500023639.

6/ Na podporu svojich tvrdení ešte poukázali aj na rozhodnutia Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 8CoE/75/2016 zo dňa 28.09.2016, Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 19Ek/675/2018 zo dňa 09.07.2018, Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 12CoE/669/2016 zo dňa 30.03.2017, Krajského súdu v Nitre sp. zn. 6Co/166/2017 zo dňa 30.05.2018, Ústavného súdu SR č.k. II. ÚS 302/2016-13 zo dňa 07.04.2014 a ďalšie. Ďalej uviedli, že k znakom právneho štátu patrí princíp právnej istoty vyplývajúci z čl. 1 ods. 1 ústavy (PL. ÚS 36/95), ktorého neopomenuteľným komponentom je predvídateľnosť práva. Súčasťou uvedeného princípu je tiež požiadavka, aby sa na určitú právne relevantnú otázku pri opakovaní v rovnakých podmienkach dala rovnaká odpoveď (I. ÚS 87/93, PL. ÚS 16/95, II. ÚS 80/99). Rozpor vo vnútroštátnej judikatúre, teda situácie, kedy súd v dvoch obdobných veciach rozhodne odlišne, predstavuje navyše porušenie Dohovoru o ochrane ľudských práv, čo konštatoval Európsky súd pre ľudské práva v rozsudku vo veci Beian v. Rumunsko zo dňa 06.12.2007. Vychádzajúc zo skutočnosti, že vyšší súdny úradník sa uvedenými zásadami neriadil, došlo k porušeniu základného práva povinných na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, ako aj ich práva na spravodlivé súdne konanie podľa

čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Preto žiadali, aby súd napadnuté uznesenie zrušil v celom rozsahu, exekúciu vyhlásil za neprípustnú a zastavil, a na náhradu trov exekúcie zaviazal oprávneného.

7/ Oprávnený žiadal sťažnosť povinných zamietnuť. Zdôraznil, že exekučný súd nemožno za žiadnych okolností považovať za odvolací súd alebo dovolací súd, teda súd, ktorý bude preskúmať vecnú správnosť rozhodnutia v pôvodnom konaní. Povinný mal možnosť podať opravný prostriedok v základnom konaní a vyjadriť sa k žalovanému nároku po stránke skutkovej i právnej. Povinný však možnosť namietať tieto dôvody v základnom konaní nevyužil. Zdôraznil, že exekučný súd nemožno za žiadnych okolností považovať za odvolací súd alebo dovolací súd, teda súd, ktorý bude preskúmať vecnú správnosť rozhodnutia v pôvodnom konaní. Exekučný súd je v systéme súdnej moci zaradený v jej poslednej fáze, ktorá zabezpečuje vymožitelnosť práva. V exekučnom konaní sa právo nenachádza, iba sa vykonáva. Povinní mali možnosť podať opravný prostriedok v základnom konaní a vyjadriť sa k žalovanému nároku po stránke skutkovej i právnej. Povinní však možnosť namietať tieto dôvody v základnom konaní nevyužili, v konaní boli nečinní, hoci výzvu rozhodcovského súdu na podanie žalobnej odpovede prevzali. Povinní boli v základnom konaní nečinní, hoci mali možnosť uplatniť svoje procesné práva podaním žalobnej odpovede (resp. následne žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku) prípadne žiadať ústne prejednanie veci v ich prítomnosti. Námietky uvedené v návrhu na zastavenie exekúcie účelovo robia až v exekučnom konaní v úmysle vyhnúť sa splneniu svojho záväzku. V exekučnom konaní však nemožno nahradiť nevyužitie možnosti vyjadriť sa v základnom konaní, podať opravný prostriedok a opätovne posudzovať nárok, o ktorom už bolo rozhodnuté v základnom konaní. Povinní mali uplatniť všetky skutočnosti, ktoré vznikli do vydania exekučného titulu. Exekučný súd nie je príslušný skúmať hmotnoprávnu správnosť exekučných titulov, resp. preskúmať vecnú správnosť rozhodnutia (vrátane postupu orgánu) vydaných v základnom konaní (tzv. materiálna vykonateľnosť). Obsahom týchto rozhodnutí je viazaný a musí z nich vychádzať, prípadné vady základného konania (aj vtedy ak by existovali) sa do exekučného konania neprenášajú. To teda znamená, že vytýkané nedostatky v základnom konaní sú pre exekučné konanie bez právneho významu (NS ČR 20 Cdo 1940/2008). Nerešpektovanie exekučného titulu by totiž znamenalo „neprípustnú nápravu“ vykonávaného rozhodnutia. Povinní sa vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie a ani v podanej sťažnosti neopierajú o tvrdenia, ktoré by zakladali jeden zo zákonných dôvodov zastavenia exekúcie. Súd sa pri rozhodovaní o návrhu povinných vysporiadal so všetkými namietanými skutočnosťami zo strany povinných a rozhodcovskú zmluvu posúdil ako platne uzavretú.

8/ Rozhodnutie Okresného súdu Trenčín a ďalších súdov, na ktoré povinní poukazovali, nie sú v tejto veci pre konajúci súd záväzné. Oprávnený vo svojom vyjadrení poukázal na judikatúru viacerých krajských súdov (uznesenie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 8 CoE/4/2014-42 zo dňa 31.01.2014, uznesenie Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 13 CoE/52/2015 zo dňa 30.09. 2015), ktoré v skutkovo a právne rovnakých právnych veciach posúdili rozhodcovskú zmluvu ako platne uzavretú, čomu zodpovedá aj záver Okresného súdu v Banskej Bystrici v tejto exekučnej veci ako i iných veciach (sp.zn. 43Ek/271/2017 zo dňa 26.01. 2018, sp. zn. 59Ek/259/2017 zo dňa 31.01. 2018). V súvislosti s posúdením platnosti rozhodcovskej zmluvy sa v skutkovo i právne rovnakej veci Krajský súd v Banskej Bystrici stotožnil s právnym názorom oprávneného, v uznesení sp. zn. 1CoE/328/2013 zo dňa 10.12. 2013, Uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 15Co/439/2015 zo dňa 28.07.2015 ktorý posudzoval rozhodcovskú zmluvu totožného znenia ako je rozhodcovská zmluva v tejto veci.

9/ Oprávnený si zároveň voči povinným uplatnil nárok na náhradu trov právneho zastúpenia za podanie tohto vyjadrenia k sťažnosti vo výške 66,54 Eur vrátane DPH zo sumy 2.180,36 Eur vo výške 54,78 Eur vrátane DPH /45,65 Eur + 20 % DPH/ + 1x paušálna náhrada nákladov vo výške 11,76 Eur vrátane DPH /9,80 Eur + 20% DPH/).

10/ Podľa § 202 ods. 1 druhá veta zákona č. 233/1995 Z.z. Exekučný poriadok (ďalej len „EP“) sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

11/ Podľa § 200 EP na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

12/ Podľa § 242 CSP sťažnosť sa podáva v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na súde, ktorý napadnuté uznesenie vydal.

13/ Podľa § 248 CSP o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

14/ Podľa § 250 ods. 1 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

15/ Podľa § 53 ods. 1 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

16/ Podľa § 53 ods. 2 OZ za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

17/ Podľa § 53 ods. 3 OZ ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

18/ Podľa § 53 ods. 4 písm. r) OZ za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré umožňujú, aby bol spor medzi stranami riešený v rozhodcovskom konaní bez splnenia podmienok ustanovených osobitným zákonom.

19/ Po preskúmaní napadnutého uznesenia vyššieho súdneho úradníka sudca vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 249 CSP a dospel k záveru, že vyšší súdny úradník v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav, v rozhodnutí sa vysporiadal v dostatočnej miere so všetkými námietkami povinných a zo zistených skutočností vyvodil správny právny záver, a teda sťažnosť povinných je nedôvodná. Podľa ustanovenia § 202 ods. 2 Exekučného poriadku písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietla sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí. Preto už len na podporu správnosti rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka dodáva nasledovné. Dôvodom zastavenia exekúcie podľa povinných bol nedostatok právomoci rozhodcovského súdu na vydanie rozhodcovského rozsudku na podklade rozhodcovskej doložky, ktorú považoval za absolútne neplatný právny úkon. Namietali aj tú skutočnosť, že rozhodcovská doložka nebola dojednaná individuálne, pretože zmluva o úvere a rozhodcovská zmluva boli uzavreté v jeden deň a bola navrhnutá vopred. Sudca uvedené tvrdenia nepovažoval za dôvodné, nakoľko samotná skutočnosť, že rozhodcovská zmluva je so spotrebiteľom uzatváraná v jeden deň nepredstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku. Ochrana pred neprijateľnými podmienkami sa vzťahuje iba na tie spotrebiteľské zmluvy, pri uzatváraní ktorých spotrebiteľ nemôže ovplyvniť ich obsah, teda ktoré sú vopred pripravené. Nevzťahuje sa však na tie zmluvné podmienky, ktoré boli dohodnuté individuálne. Pri takto dohodnutých zmluvných podmienkach sa nemožno dovoliavať ich neprijateľnosti (uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 4CoE/37/2017 zo dňa 07.06.2017).

20/ Európsky súd pre ľudské práva definuje spotrebiteľa ako niekoho, kto je v rozumnej miere dobre informovaný, vnímavý a obozretný, a teda by si mal byť vedomý aj svojho konania. Rozhodcovské zmluvy (s každým povinným zvlášť) boli uzavreté dňa 04.04.2013, teda v rovnaký deň ako Zmluva o revolvingovom úvere č. 8500023637 poskytnutého povinným. Rozhodcovské zmluvy boli uzavreté na samostatnej listine, zreteľne označené veľkým tlačným písmom a obsahovali aj ustanovenia, ktoré umožňujú spotrebiteľovi rozhodcovskú zmluvu odmietnuť (bod 2. Rozhodcovskej zmluvy), resp. následným jednostranným úkonom od nej odstúpiť (bod 7. Rozhodcovskej zmluvy). Podpísaním rozhodcovskej zmluvy, ktorá obsahovala možnosť odstúpenia v lehote 14 kalendárnych dní, prejavili povinní súhlas aj s prípadným rozhodcovským konaním, pričom toto ich konanie nie je možné prisudzovať za vinu oprávnenému, ktorý návrh rozhodcovskej zmluvy predložil, keďže samotný zákon uzavretie rozhodcovskej zmluvy nevylučuje. Povinní mali možnosť si rozhodcovskú zmluvu prečítať a v prípade, že s ňou nesúhlasili, nemuseli ju uzavrieť a ak ju aj uzavreli, mohli od nej v primeranej lehote odstúpiť. Preto súd rozhodcovskú zmluvu, ktorá obsahuje jasné a zrozumiteľné vyhlásenie veriteľa o tom, že jej uzatvorenie nie je podmienkou uzatvorenia spotrebiteľskej úverovej zmluvy, z ktorej spory majú byť riešené v rozhodcovskom konaní, a ktorá zároveň oprávňuje spotrebiteľa od nej odstúpiť v

primeranej 14 dňovej lehote, nemohol považovať za zmluvu, ktorá nebola individuálne dojednaná. Na základe uvedeného, sudca rozhodcovskú zmluvu, nepovažoval za neprijateľnú zmluvnú podmienku, a preto táto platne založila právomoc rozhodcovského súdu, ktorý vydal vo veci rozhodcovský rozsudok, ktorý je exekučným titulom v tomto exekučnom konaní. Zároveň treba podotknúť, že spor rozhodoval rozhodcovský súd podľa ustanovení zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ktorý už na postavenie povinných ako spotrebiteľov prihladal.

21/ V zmysle čl. 2 ods. 2 CSP sú sudy povinné postupovať podľa ustálenej judikatúry najvyšších súdnych autorít, pričom nie každé jednotlivé rozhodnutie najvyššej súdnej autority (napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu SR) je možné považovať za ustálenú judikatúru. Za ustálenú judikatúru možno považovať len také rozhodnutia, ktoré najvyššie súdne autority publikovali a tým vyhlásili, že sa vo svojej rozhodovacej praxi budú nimi riadiť. Vzhľadom na uvedené nepovažoval povinnými prezentované rozhodnutia (vrátane obdobnej exekučnej veci vedenej voči nim) za ustálenú judikatúru, o čom svedčia aj opačné rozhodnutia súdov SR, na ktoré naopak poukazoval oprávnený.

22/ Na základe uvedených skutočností a právnych dôvodov, keď nebolo v konaní preukázané, že by exekučný titul, na podklade ktorého sa vykonáva exekúcia bol nespôsobilým exekučným titulom, povinní netvrdili iné dôvody uvedené v § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, pre ktoré by mala byť exekúcia zastavená, sudca podľa ustanovenia § 250 ods. 1 CSP zamietol ich sťažnosť voči uzneseniu vyššieho súdneho úradníka sp. zn. 34Ek/158/2018 zo dňa 04.02.2019 ako nedôvodnú.

23/ Podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

24/ Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

25/ Podľa § 199e Exekučného poriadku, ak je zástupcom oprávneného alebo povinného advokát, odmena za právne zastúpenie sa nahrádza podľa ustanovení o tarifnej odmene (§ 9 až 14 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov). Do začatia exekúcie má oprávnený nárok na náhradu trov právneho zastúpenia najviac vo výške odmeny za dva úkony právnej služby; a ak ide o exekúciu na vymoženie práva na peňažné plnenie, patrí mu náhrada týchto trov právneho zastúpenia najviac vo výške vymáhaného nároku podľa stavu ku dňu vydania poverenia na vykonanie exekúcie.

26/ Právny zástupca oprávneného si za úkon vyjadrenie k sťažnosti povinných uplatnil trovy právneho zastúpenia vo výške 66,54 Eur (1 úkon právnej služby 45,65 Eur + 9,80 Eur za režijný paušál + 11,09 Eur ako 20% DPH). Exekučný poriadok v ustanovení § 199a ods. 1 definuje, ktoré výdavky oprávneného sa považujú za jeho trovy v exekučnom konaní, pričom v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie sú to výdavky na jeho zastupovanie. Ustanovenie § 199d ods. 1 Exekučného poriadku ďalej upravuje pravidlá ich náhrady. Oprávnený bol v konaní zastúpený právnym zástupcom (advokátom), pričom mu za vyjadrenie k sťažnosti povinných proti rozhodnutiu, ktorým bol ich návrh na zastavenie exekúcie zamietnutý, vznikli výdavky za toto vyjadrenie. Vychádzajúc z tarifnej hodnoty veci, ktorou bola istina vo výške 2 180,36 Eur, priznal sudca oprávnenému podľa § 199d ods. 1 v spojení s § 10 ods. 1, 2, § 13a ods. 2 písm. c/, § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov odmenu vo výške 45,64 Eur (ako 1 zo základnej sadzby tarifnej odmeny, ktorá predstavovala 91,29 Eur), sumu 9,80 Eur ako režijný paušál za rok 2019 a 11,09 Eur ako 20% DPH. Trovy exekúcie oprávneného za vyjadrenie k sťažnosti povinných vo výške 66,54 Eur priznané mu týmto rozhodnutím a trovy vo výške 131,65 Eur priznané mu napadnutým rozhodnutím vyššieho súdneho úradníka budú vymáhané od povinných na základe dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie vydanom po právoplatnosti uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu **n i e** je prípustné odvolanie.